



הוועדה למשנה לתכנון ובנייה – היתרים – תמליל

תיק מספר 2023/0019.00

הפורצים 6, קטמון הישנה

מספר הוועדה: 8

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: י"ג בסיון תשפ"ד (19.06.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה: 9:45

שעות סיום הוועדה: 16:20

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.





גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד-וורק תמלול והקלטה

רחלי רוטנברג:

טוב, עכשיו אנחנו 4 בסדר היום, תיק 23/19,

אליעזר ראוכברגר:

4 בסדר היום, כן.

רחלי רוטנברג:

רחוב הפורצים 6 בקטמון הישנה. אנחנו מדברים על בניין קיים בן 14 יחידות דיור, מבנה גדול לפי ההגדרה של תמ"א 38. הם מבקשים לחלק את הדירות הקיימות ולהוסיף שתי קומות חדשות.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יחידות דיור יש?

רחלי רוטנברג:

יש 14 יחידות דיור,

דובר לא מזוהה:

14.

רחלי רוטנברג:

מבקשים להוסיף 10.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

רחלי רוטנברג:

ותקן חניה מלא, נותנים חניה מלא, גם לדירות הקיימות. זאת אומרת, נותנים 24,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור)

רחלי רוטנברג:

מקומות חניה. כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה ההתנגדויות?

רחלי רוטנברג:

ההתנגדויות הן מהדירות הקיימות,

אליעזר ראוכברגר:

מה הם רוצים? מקבלים עוד חניה.

רחלי רוטנברג:

לא, ההתנגדויות לא על חניה אלא תכנון פנימי. הם, אני גם דיברתי איתם קצת בחוץ, היה דיבורים, מנסים להגיע לפשרות. זה תכנון פנים על איך המעבר לממ"ד, על זה שהשירותים נהרס, בעצם אפשר לדבר על חלופות בתוך הבניין. זה, אני חושבת שזה מה שנשמע פה, הם יגידו שזה מפריע להם איפה שהממ"ד, הם יציעו להזיז קצת. זה בערך ההתנגדות. יש התנגדות, ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מתנגדים?

רחלי רוטנברג:

שלושה.

אליעזר ראוכברגר:

שלושה, כמה דירות?

רחלי רוטנברג:

שתי דירות.

אליעזר ראוכברגר:

השלושה זה,

רחלי רוטנברג:

נראה לי דירה 2, דירה 3,

אליעזר ראוכברגר:

זה שלוש דירות, זה בני זוג.

רחלי רוטנברג:

נראה לי דירה 2, דירה 3 ו-, אה,

דובר לא מזוהה:

ועוד אחד.

רחלי רוטנברג:

ועוד דירה של התרגום האמריקאי. רגע, היה תרגום בגוגל טרנסלייט, שהיה לי קצת קשה להבין מאיפה וזה כי זה היה באנגלית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני רואה, יש פה תרגום.

רחלי רוטנברג:

כן. אני אגיד לכם, אני קראתי בגדול את זה. הם אומרים שדיוור חלופי מאד ישבש להם את החיים
כי הם אנשים מבוגרים עם חיים מאד שקועים שם ויש להם שם איזה גלריה שהם עובדים בה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל 11 מתוך 14,

רחלי רוטנברג:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מסכימים.

רחלי רוטנברג:

כן. לפחות לא מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

לפחות לא מתנגדים.

רחלי רוטנברג:

אני צריכה לבדוק שיש הסכמה פוזיטיבית. ויש, השימור ביקש פה בעצם נסיגה של מטר וחצי
בקומה העליונה. מחלקת תכנון לא ביקשה את זה, אני חייבת, אולי לא חייבת לציין, אני לא מבינה
כל כך את הרצון לנסיגה פה, בגלל שאם אתם תראו את הקומה שאני מציגה פה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה נדון אחר כך, בפנימי.

רחלי רוטנברג:

לא, כי הם,

אליעזר ראוכברגר:

הם מתייחסים לזה?

רחלי רוטנברג:

כן, הם,

אליעזר ראוכברגר:

המבקשים מתייחסים.

רחלי רוטנברג:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, קודם נשמע את ההתנגדויות.

רחלי רוטנברג:

בסדר, אז זה רק הדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

תכניסי אותם. הגיעו כולם, רוחמה?

רוחמה יעקבי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

רוחמה יעקבי:

שלוש מתוך, שתיים מתוך שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים מתוך, זה בטח האנגלית,

רוחמה יעקבי:

אחד להקריא הוא ביקש.

אליעזר ראוכברגר:

בטח האנגלית לא הגיע.

רוחמה יעקבי:

כי הבן, כן,

רחלי רוטנברג:

זהו, הבעיה שלהקריא את ההתנגדות שלו, זה פשוט גוגל טרנסלייט,

אליעזר ראוכברגר:

למה? יש לי פה, ראיתי אבל שיש פה תרגום.

רחלי רוטנברג:

היום קראתי, היה צחוקים בצוות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש פה תרגום.

רחלי רוטנברג:

כן, אבל תרגום של גוגל טרנסלייט. זה,

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה תרגום של גוגל?

אילנית מיכאלי:

בסדר,

רחלי רוטנברג:

אנחנו ננסה להבין. לא, אבל קראתי, בגדול קראתי גם את האנגלית עם מה שהיה בפניי וזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, 16, מה, זה 2003?

רחלי רוטנברג:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ההתנגדות?

רחלי רוטנברג:

לא, לא, זה נראה לי הפך הכל, כאילו, 2023, זה הפך את זה.

דוברת לא מזוהה:

כן, זה הופך את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

כך כתוב פה.

רחלי רוטנברג:

לא, לא, לא. זה לא היה קיים.

רוחמה יעקבי:

המבקשים פה.

רחלי רוטנברג:

מבקשים פה, מתנגדים פה. שלום וברכה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, גברת יהודית בצלאל נמצאת?

רוחמה יעקבי:

נמצאת.

יהודית בצלאל:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי, תציגי את ההתנגדות.

יהודית בצלאל:

אוקי.

(מדברים ביחד)

רוחמה יעקבי:

יהודית בצלאל, כן, הגיעה. זה לא הגיע, בנימין.

רחלי רוטנברג:

באיזה דירה את, גברת, גרה?

יהודית בצלאל:

אני,

דוברת לא מזוהה:

דירה 5.

יהודית בצלאל:

דירה 5.

רחלי רוטנברג:

5?

דובר לא מזוהה:

תת חלקה,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

6/8.

דוברת לא מזוהה:

איזה קומה,

דוברת לא מזוהה:

קומה ראשונה.

יהודית בצלאל:

אני רוצה,

דובר לא מזוהה:

זה חצאי קומות.

דובר לא מזוהה:

זה הדירה, אחת האמצעיות, קומה,

רחלי רוטנברג:

קומה אחת מתחת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה גברתי.

יהודית בצלאל:

אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

ששש, רבותי, בואו נכבד אותה, נשמע אותה.

יהודית בצלאל:

אני חושבת שהדירה שלי, אני יכולה לעמוד?

רחלי רוטנברג:

כן, לעמוד, איך שנוח לך.

דובר לא מזוהה:

איך שנוח לך.

אליעזר ראוכברגר:

איך שנוח לך.

רוחמה יעקבי:

היא רוצה לעמוד.

יהודית בצלאל:

אני חושבת שהדירה שלי, תיכף אני אדבר עליה, משקפת את הבעייתיות של תמ"א 38, בזה שהוא יוצר נראות של טלאי על טלאי, ויש לראות כמה הדירות הקיימות נפגעות. ואני נפגעתי פה. אני רוצה לספר לכם ולהראות לכם גם את הדברים האלה. אני קניתי את הדירה הזאת לפני 26 שנים, עבדתי קשה כל החיים וקניתי דירה מקסימה במקום מקסים. הייתה לי דירה יפהפייה,

שלושה כיווני אוויר, מלאת אור, מלאת שמש. ולאחרונה, בשנים האחרונות התחילו לדבר על הנושא של התמ"א, ומה שבנו לי, מה שקורה עם הדירה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

באיזה שנה הבניין נבנה?

יהודית בצלאל:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

באיזה שנה הבניין נבנה?

יהודית בצלאל:

1952,

דובר לא מזוהה:

6.

יהודית בצלאל:

6? 6? שנות ה-50, משהו כזה. עכשיו, יש בדירה שני סוגי דירות, דירות פנימיות ודירות חיצוניות. הדירות הפנימיות לדעתי מאד (לא ברור) אני בכל אופן נפגעת. היה לי, היה לי במטבח חלון ודלת יציאה למרפסת שירות, ועכשיו אין שם חלון, ביטלו את החלונות שהיו, אין לי מרפסת שירות. עכשיו היה לי בית שימוש, ביטלו אותו, ובית השימוש זה המעבר לממ"ד. עכשיו, כדי לקבל את הממ"ד הזה אני הפסדתי גם הרבה אור בדירה, גם מרפסת שירות, גם שירותים אחד. עכשיו, אני דיברתי עם החברה והציעו לי איזה תכנית. קודם כל לגבי הנושא של השירותים בצד של הממ"ד, שהיא מציגה איזה פתרון חלקי. זאת אומרת, לי היו שני שירותים שאני שיפצתי, כששיפצתי את הדירה. אז הם נתנו איזה פתרון ששירותים אחד יהיה עם חלון והשני יהיה לידו עם חלון עליון. אני נורא מקווה שזה יפתור בעיה, ולא ייצור לי בעיה. עכשיו, אני גם הרסתי קירות כשנכנסתי לדירה ובניתי קירות, ועכשיו בתכנית הנוכחית אני צריכה להחזיר את הדירה למקום המקורי שלה. זאת אומרת, יצטרכו לבנות קיר, להוריד קיר וכולי. עכשיו, מה ש-, מה שמאד מאד מפריע לי זה חדר המגורים, אם אתם מוכנים לפתוח אותם,

דוברת לא מזוהה:

הנה.

רחלי רוטנברג:

פתחתי.

יהודית בצלאל:

פתחתם אותו?

רחלי רוטנברג:

כן, כן.

דוברת לא מזוהה:

הנה.

יהודית בצלאל:

אתם רואים אותו?

רחלי רוטנברג:

זה הדירה,

יהודית בצלאל:

דירה 5.

רחלי רוטנברג:

זה חדר המגורים,

יהודית בצלאל:

כן, יפה.

רחלי רוטנברג:

אני אגדיל אותו.

יהודית בצלאל:

עכשיו, זה היה חדר עם חלון מערבי גדול שטוף שמש, חדר גדול. בתכנית הזאת הוסיפו, הגדילו את החדר הזה למשהו קרוב ל-7 מטר, ביטלו, אני לא אומרת הזיזו, ביטלו את החלון שהיה בחדר שלי, חלון מערבי עם שמש, כל הזמן שראיתי את התכניות של החברה לגבי הצד של הממ"ד אמרתי, אלוקים, מה אני אעשה, אני חייבת להסתגל, מה אני אעשה, אבל יש לי לפחות את חדר המגורים שטוף השמש והאור. ואז אני מקבלת את זה, ומה אני רואה? החלון בוטל, בוטל, ומה עשו,

אלדד רבינוביץ':

איפה החלון שם?

יהודית בצלאל:

ומה עשו המתכננים?

אליעזר ראוכברגר:

איפה? רחלי, תסמני לי רגע.

רחלי רוטנברג:

זה, כאן,

אלדד רבינוביץ':

נו, אבל אני רואה שיש שם חלון.

יהודית בצלאל:

החלון פשוט בוטל, אין לי מילה אחרת.

אלדד רבינוביץ':

יש שם יציאה למרפסת.

רחלי רוטנברג:

פתחו פה, זה מה שאני מנסה לדייק.

יהודית בצלאל:

אני מאד במצוקה מהעניין הזה. עכשיו, מה עשו? פתחו למטה, בצד הדרומי, לא, לא, בצד המערבי למטה, בתוספת לחדר. זאת אומרת, החדר עצמו כמו שהוא היה, החלון בוטל. בתוספת, חלון קטן,

צחי ברים:

גברת, יש,

אלדד רבינוביץ:

החדר עצמו גדל.

רחלי רוטנברג:

החדר גדל,

צחי ברים:

גברת,

אליעזר ראוכברגר:

החדר גדל אז גם החלון זז.

צחי ברים:

לא, לא, היא מתכוונת על זה. את רואה את זה? זה מה שיש לך שמה?

יהודית בצלאל:

בדיוק.

צחי ברים:

אבל יש פה את כל החלון הזה.

יהודית בצלאל:

יפה, יפה.

דובר לא מזוהה:

היא מדברת על הקיר,

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

(לא ברור) אבל פה?

יהודית בצלאל:

יפה, יפה. עכשיו, בחדר המגורים שלי, כמו שאתם רואים אותו פה,

רחלי רוטנברג:

כן.

יהודית בצלאל:

למעלה, יש פינת אוכל. אתם לא רואים אותו פה, זה מצויר במפה שלי, אם אתם רוצים לראות אותה. אולי אפשר להראות לכם אותה, למי שרוצה.

דוברת לא מזוהה:

יש פה עוד עותק.

יהודית בצלאל:

לא, גם יש את הזה של הדירה שלי, אם אתם רוצים לראות.

דוברת לא מזוהה:

זה,

דובר לא מזוהה:

זה סקיצה שהצענו לה,

רחלי רוטנברג:

אה, זה סקיצה,

רוחמה יעקבי:

שאתם הצעתם לה?

יהודית בצלאל:

אני רוצה רגע להראות,

רחלי רוטנברג:

היא רוצה להראות את הקיים.

יהודית בצלאל:

יש לי גם מפה שלי. הנה, של החדר עצמו, אם תסתכלו פה.

רחלי רוטנברג:

זה החדר המוגדל כבר, כן?

יהודית בצלאל:

זה החדר המוגדל, והוא כזה,

רחלי רוטנברג:

כן?

יהודית בצלאל:

ופה זה פינת אוכל, והחלון הוא פה,

רחלי רוטנברג:

נכון.

יהודית בצלאל:

בקצה החדר. אתם יכולים לראות את זה אם אתם רוצים.

רחלי רוטנברג:

כן, לא, זה,

יהודית בצלאל:

עכשיו, לשבת בפינת האוכל ולאכול,

רחלי רוטנברג:

לא, מה שהיא אומרת, אוקי, כאן יהיה לך פינת אוכל ופה הספות.

יהודית בצלאל:

איפה את מסמנת?

רחלי רוטנברג:

כאן פינת האוכל,

יהודית בצלאל:

יפה, בדיוק, בדיוק,

רחלי רוטנברג:

והספות פה. כן.

יהודית בצלאל:

לשבת בפינת אוכל,

אליעזר ראוכברגר:

איפה פינת האוכל, רחלי?

רחלי רוטנברג:

פינת האוכל כאן,

יהודית בצלאל:

תראי,

דובר לא מזוהה:

פנימית יותר.

יהודית בצלאל:

אולי, את יכולה להראות,

אליעזר ראוכברגר:

ופה הספות?

רחלי רוטנברג:

ופה הספות.

יהודית בצלאל:

את יכולה להעביר לו את זה.

רחלי רוטנברג:

איפה שהחלק החדש. אנחנו נעביר את זה ליושב ראש.

יהודית בצלאל:

לא, לא, את הדירה שלי.

רחלי רוטנברג:

הנה, אנחנו העברנו את זה.

יהודית בצלאל:

זה כאן?

רחלי רוטנברג:

קטן, היה לי גם,

אליעזר ראוכברגר:

צמוד לשולחן אוכל.

אלדד רבינוביץ:

כן,

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

היה כמו 3 מטר (לא ברור) החלון התרחק לה 3 מטר.

יהודית בצלאל:

אני רוצה להגיד רגע משהו,

צחי ברים:

קודם כל זה מה שהיא אומרת.

יהודית בצלאל:

אני עבדתי קשה בשביל הדירה הזאת כל חיי, ואני מה זה מבואסת מהדבר הזה. אמנם יש חלון דרומי, אבל אתה יושב בפינת אוכל ואוכל, אין אוורור. איזה מין צורה זאת,

רחלי רוטנברג:

אבל פינת האוכל זה משהו שאת יכולה להזיז,

דובר לא מזוהה:

אבל פינת האוכל,

רחלי רוטנברג:

מצד לצד.

יהודית בצלאל:

אני, מה שאני מבקשת מכם, אני מבינה שיש פה עניין של שמירת פרטיות ופתחו,

דובר לא מזוהה:

תראי קומה אחת למעלה, רחלי.

יהודית בצלאל:

והגדילו, כמו שהגדילו את הדירה שלי הגדילו את הדירות של הדירות הקיצוניות.

אלדד רבינוביץ':

מה זאת אומרת קיצוניות?

יהודית בצלאל:

ובגלל, בגלל ה-,

רחלי רוטנברג:

זה כאילו מרפסת שממש, היא 50 ס"מ שרק אפשר לצאת, מרפסת עישון זה נקרא אצלנו.

יהודית בצלאל:

עכשיו,

דובר לא מזוהה:

יותר אלמנט עיצובי.

אלדד רבינוביץ':

אפשר לייצר לה חלון בצד הזה?

יהודית בצלאל:

אני, זה מה שאני מבקשת,

רחלי רוטנברג:

זה לתוך המרפסת שלהם.

יהודית בצלאל:

אני מבקשת,

רחלי רוטנברג:

כאן, כאן, כאן אתה מתכוון?

יהודית בצלאל:

זה מה שאני רוצה לבקש.

אלדד רבינוביץ':

כן.

יהודית בצלאל:

תראה, בנו, הגדילו גם את הדירות הצדדיות, כן? שמהצד המערבי, והם הגיעו, הדירה הוגדלה פלוס מרפסת, והיא מגיעה,

אליעזר ראוכברגר:

גם ממ"ד.

יהודית בצלאל:

למרחק של 4 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

גם ממ"ד את מקבלת, גברת.

רחלי רוטנברג:

לא,

יהודית בצלאל:

אני לא מדברת כרגע על הצד של הממ"ד,

רחלי רוטנברג:

לא, לא, היא רוצה כאן,

יהודית בצלאל:

אני מדברת על,

רחלי רוטנברג:

לכיוון הזה.

יהודית בצלאל:

הצד המערבי.

אליעזר ראוכברגר:

מה היא רוצה?

רחלי רוטנברג:

על הכיוון של הקיר הזה היא מדברת,

אליעזר ראוכברגר:

נו?

יהודית בצלאל:

על הכיוון המערבי.

רחלי רוטנברג:

אולי יפתחו לה פה איזה חלון. חלון הכוונה?

יהודית בצלאל:

חלון קטן.

דובר לא מזוהה:

יש שם חלון.

צחי ברים:

יש חלון.

יהודית בצלאל:

עכשיו,

דובר לא מזוהה:

יש שם חלון.

רחלי רוטנברג:

לא, מה היא רוצה?

אלדד רבינוביץ':

להגדיל אותו היא רוצה.

יהודית בצלאל:

מה?

רחלי רוטנברג:

להגדיל את החלון הזה?

צחי ברים:

את רוצה להגדיל את החלון הקטן?

יהודית בצלאל:

בדיוק. תראה, אני מבינה שיש עניין של הצצה, שאף אחד לא רוצה שאני אציץ למרפסת שלו, שהיא נכנסת 4 מטר לדירה שלי. אני גם לא רוצה להציץ למרפסת שלי, זה לא מעניין אותי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גברת, הבנו, בסדר.

יהודית בצלאל:

אני מבקשת, יש אפשרות, יש מספיק מקום, יש שם עוד 3 מטר. אז את ה-70 ס"מ האלה אני מבקשת להגדיל ל-1.5 מטר,

רחלי רוטנברג:

זה חצאי קומות.

יהודית בצלאל:

להשאיר עדיין 2 מטר, זה ייתן לי מרווח נשימה, וזה ישאיר עדיין 2 מטר מרווח עד למרפסת של השכנים לפרטיות שלהם.

דובר לא מזוהה:

אז רחלי, תעלי קומה אחת למעלה, צריך לעשות את הסימולציה של ההדמיה איפה קו העין פוגש את החלון מהמרפסת,

רחלי רוטנברג:

אנחנו פה.

דובר לא מזוהה:

בשביל שזה יהיה מאוזן ולא חדירה לתוך הפרטיות.

אליעזר ראוכברגר:

שלא יהיה פגיעה בשכנים.

יהודית בצלאל:

אין חדירה לפרטיות, אני בדקתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

שלא תהיה פגיעה בשכנים,

רחלי רוטנברג:

לא, אבל אנחנו צריכים,

יהודית בצלאל:

זאת,

רחלי רוטנברג:

את הקומה למטה.

יהודית בצלאל:

אני הבנתי, אני הבנתי את הנקודה,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, אז הוא אומר,

רחלי רוטנברג:

לא, למעלה זה (לא ברור) , לא, זה לא.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה לבדוק את זה, זה בסדר.

דובר לא מזוהה:

לא, אבל אם אנחנו עושים אצלה את השינוי נעשה את כל החזית, לא רק אצלה.

רחלי רוטנברג:

הבנתי.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

הנה, אז זה כאן. אנחנו מדברים על כמה להגדיל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

רחלי רוטנברג:

את החלון.

יהודית בצלאל:

אני חושבת שצריך להתחשב בשכנים אבל גם צריך להתחשב בי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שמענו, אוקי.

יהודית בצלאל:

אוקי, אז בקשתי, אני מבינה,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, גברתי,

אריאל גולן:

(לא ברור) את החלון.

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, גברתי, הבנו.

רחלי רוטנברג:

להגדיל קצת את החלון לצד מערב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה.

יהודית בצלאל:

(לא ברור) זה משאיר שני מטר עד המרפסת של השכנים.

אליעזר ראוכברגר:

חוה גרינהוט. תודה, גברתי. חוה גרינהוט.

מר גרינהוט:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה מייצג אותה?

מר גרינהוט:

אכן.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה קשור?

מר גרינהוט:

אני הבן שלה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

רחלי רוטנברג:

של גברת מה?

מר גרינהוט:

חווה גרינהוט.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מר גרינהוט:

דירה 3,

רחלי רוטנברג:

חווה גרינהוט.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מר גרינהוט:

כשהתנגדות הזאת הוגשה אמנו הייתה בחיים, מאז היא הלכה לעולמה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מר גרינהוט:

אבל עדיין יש כאן דברים בהתנגדות שאנחנו חושבים שמן הראוי לדון בהם. קודם כל ברור לחלוטין שכשעושים תמ"א 38 הצביון של הבניין משתנה, וזה מובן, אבל הנושא של ההתנגדות הוא בכמה מישורים. אני אתחיל עם המישור הציבורי, הרוחב של המדרגות עם הכנסת המעלית בבניין החדש מצטמצם, יש היום, יש חדר מדרגות מרווח, מואר, יפה, רוחב המדרגות מצטמצם לסדר גודל של 80 ס"מ שזה מתחת לתקן של מטר. אני לא ראיתי פתרון לבעיה הזאת, ואני חושב שצריך שיהיה, אנחנו חושבים שצריך שגם המדרגות הזה יהיה לפחות ברוחב של מטר, שברור שהוא ירד מרוחב שהיה שם,

אליעזר ראוכברגר:

איזה קומה הדירה?

מר גרינהוט:

קומה, הדירה קומה וחצי. זה דבר אחד לגבי השטח הציבורי. לגבי, הנושא השני לגבי השטח הציבורי זה הנושא של המחסנים. יש פה תוספת יפה מאד של מחסנים, אבל המחסנים האלה לא שווים בגודלם, וגם המעבר שעובר בין המחסנים יוצר מעין לובי מאד רחב, אנחנו חושבים קודם כל שהמחסנים יהיו שווים בשטחם, ובית שיהיו יותר גדולים, (לא ברור) קצת משטח המעבר, השטח הציבורי שנמצא בפתחם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר לא שווים, מה,

מר גרינהוט:

לא מדדתי,

אליעזר ראוכברגר:

מה השינויים?

מר גרינהוט:

האדריכל, האדריכל יכול אולי לתת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מבין, רק אני רוצה לומר האם, אתה יודע, האם השינוי הוא בלי פרופורציה, למשל 20 מטר ו-5 מטר, או אחד הוא 17 ואחד הוא 15. אתה מבין? זה גם לא שוויוני אבל זה לא פער,

רחלי רוטנברג:

גדול,

דובר לא מזוהה:

בין 5 ל-7 מטרים.

רחלי רוטנברג:

בגדול, בגדול המחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

מה, הפערים בין 5 ל-7 מטרים?

רחלי רוטנברג:

לא, בגדול המחסנים כאן נראים פחות או יותר שווים. יש אחד טיפה,

דובר לא מזוהה:

יש שלושה מחסנים,

רחלי רוטנברג:

טיפה לצדדים,

דובר לא מזוהה:

קצת יותר גדולים,

דוברת לא מזוהה:

חיצוניים.

דובר לא מזוהה:

בגלל הקונסטרוקציה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא קצת יותר גדולים?

דובר לא מזוהה:

זה 4.3,

רחלי רוטנברג:

7,

דובר לא מזוהה:

זה 7.1.

רחלי רוטנברג:

שני מחסנים שיצאו יותר גדולים בגלל שהכניסה אליהם היא כאילו יצאה מפה ואז,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר, אם אני מבין נכון, אבל יש לי גם את הסיפא של מה שהוא אמר, להגדיל על חשבון הלובי, שזה ללא קשר לשוויוניות.

רחלי רוטנברג:

זה שיקול,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מר גרינהוט:

אני לא בקיא באילוצים התכנוניים, אבל אני חושב שאפשר לעשות איזשהו מאמץ ולנסות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נשמע, נשמע,

מר גרינהוט:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק חוזר על הדברים בשביל לדעת שהבנו את דבריו היטב. כן.

מר גרינהוט:

כשאמנו הייתה בחיים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מר גרינהוט:

אז היה ברור לנו שאנחנו, אתם איתי?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

רחלי רוטנברג:

כן.

מר גרינהוט:

לא, חלק פה לא כל כך.

אליעזר ראוכברגר:

כולם, כולם איתך.

רחלי רוטנברג:

אנחנו רק על הדברים שלך.

מר גרינהוט:

הנושא של, כשאמנו הייתה בחיים הייתה פה בעיה של הרוחב של הכניסה, שירותי נכים וכיוצא באלה. היום היא איננה בין החיים, אבל אני חושב ששווה לתת את הדעת לנושא של שירותים שיוכלו להתאים גם, שיהיו שירותים יותר גדולים שיאפשרו את הפתרון לנושא הזה.

דוברת לא מזוהה:

איזה מספר דירה?

צחי ברים:

(לא ברור) הדירה שלו?

מר גרינהוט:

ולגבי,

רחלי רוטנברג:

דירה 3,

דובר לא מזוהה:

צדדית מערבית.

דוברת לא מזוהה:

צדדית מערבית.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

בדיוק.

רחלי רוטנברג:

רגע, זה 1,

דוברת לא מזוהה:

זה חשוב מאד.

מר גרינהוט:

והנושא הנוסף זה השטח של המרפסות. אני יודע ש-,

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

מר גרינהוט:

בתמ"א 38 צריך לתת פתרון של 12 מ"ר למרפסות, שטח המרפסות הכולל. שטח המרפסות
כאן הוא מעט קטן יותר,

רחלי רוטנברג:

עד 21.

מר גרינהוט:

אוקי, אני הבנתי שלפחות 12.

דוברת לא מזוהה:

לא, לא, לא.

רחלי רוטנברג:

עד 12.

מר גרינהוט:

אוקי, אז אם זה ההתוויה אז אני לא, אין לי מה להגיד. הייתי שמח שיהיו לפחות,

אליעזר ראוכברגר:

זה התקנות של התמ"א.

מר גרינהוט:

אין שום בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי.

מר גרינהוט:

אלה, אלה,

אליעזר ראוכברגר:

אלה הנקודות שלך.

מר גרינהוט:

אלה הנקודות של ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אדוני. בנימין פוגרוד, אני מבין שהוא לא הגיע.

רוחמה יעקבי:

לא, הוא ביקש להקריא את המכתב.

אליעזר ראוכברגר:

אז רחלי, תקריאי את עיקרי ההתנגדויות.

רחלי רוטנברג:

אני מתנצלת,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא, סליחה, אם הוא גם מציין נקודות שכבר נאמרו פה על ידי הגברת או האדון אין צורך לחזור כי שמענו.

רחלי רוטנברג:

אז,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

רחלי רוטנברג:

זה תרגום, זה תרגום של גוגל, אז אני מקווה שתבינו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

רחלי רוטנברג:

זה יצא קצת,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

רחלי רוטנברג:

אוקי, מעט עילג. אתם רוצים באנגלית?

אליעזר ראוכברג:

בבקשה. תקריאי באיזה שפה שאת רוצה, העיקר תקריאי.

רחלי רוטנברג:

יש לנו כבוד רב לבעלי חברת הבנייה קוזי קאזה המתמודדים עם תמ"א 38 המוצעת לבניין שלנו. ההצעה מונעת על ידי יורשיהם של הבעלים הקודמים של דירות בבניין, מתמודדים אך ורק בהגדלת הערך הכספי של נכסיהם אבל לא אכפת להם מהמחיר האנושי ומהסכנות. הרצון להרוויח כסף מובן, הם דוחפים לתמ"א 38 על חשבון שלושת הבעלים שגרים כיום. טכנית אנחנו לא, אבל אנחנו מתנגדים, האחרים יפרסמו את דעותיהם, זה כולל אותנו, אנחנו, טוב, אנחנו בנג'מין פוגרוד, יהיה בן 90 במאי, ואן פוגרוד, תהיה בת 80 באפריל. לפני 16 שנה בוצעו שיפוצים נרחבים והדירה הייתה מותאמת לצרכים שלנו, אלה הסיבות להתנגדותנו. עבורנו יהיה קשה מאד, ממש בלתי אפשרי למצוא לנו מגורים חלופיים מתאימים במהלך שלוש השנים או יותר הדרושות לבנייה. אנחנו לא רק זקנים אלא סובלים, הדירה שלנו מתאימה לנו להפליא. קופת חולים, שאנחנו סובלים מבעיות בריאות חמורות וקופת חולים נמצאת 50 מטר מאיתנו, יש לנו גישה קרובה לסופרמרקט, חנויות, מאפיות. ההכרח לעבור למקום אחר ולמגורים פחות מתאימים יהיה מכה קשה, אין זו הגזמה לומר שאנחנו מפחדים וללא ספק זה יסכן את בריאותנו. אנו מבקשים ממנהל העיר לשים לב לסכנות האלה.

אריאל גולן:

(לא ברור) רעידת אדמה גדולה,

רחלי רוטנברג:

כידוע מה קורה אם במהלך, ירושלים עומדת בפני, יש לחפור בור עמוק לחניון, יכול להיות שכל הבניין יתמוטט. האם החניון המכני מתוכנן לרעידת אדמה? האם החניה, לא יודעת.

אריאל גולן:

החניה, החירום.

רחלי רוטנברג:

האם החניה תספיק,

אליעזר ראוכברגר:

בקיצור, הוא אומר, עומסים, חניה, חירום, איך ייכנסו. זה לא צריך להיות מילה במילה, הרעיון,

אריאל גולן:

בעיקר רעידת אדמה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

הוא מנבא רעידת אדמה.

רחלי רוטנברג:

אני מנסה להבין לא מילה במילה, אני מנסה למצוא משפטים.

אריאל גולן:

הוא מנבא רעידת אדמה.

אליעזר ראוכברגר:

הרעיון ברור.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) להקריא באנגלית?

רחלי רוטנברג:

כן, האמת שזה מה שחשבתי, אבל יש לי כאן רק חצי באנגלית.

דוברת לא מזוהה:

אבל היה לו עוד מכתב לגבי המצב של,

רחלי רוטנברג:

טוב, הוא כותב שהוא, על העבודות שלהם, שהם אנשים ש-, יש להם איזה גלריה, גלריה שהם משתמשים בה והיא קרובה אליהם ולעבור משמה יהיה להם קשה. זהו, זה בגדול. זה בגדול ההתנגדות.

דוברת לא מזוהה:

היה לו עוד מכתב.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הוא מדבר על יציבות גם.

דוברת לא מזוהה:

לא, לא קיבלתי.

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד, תמ"א הפוך, אמור לעזור ליציבות, לא לגרוע. טוב, מי משיב?

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד בני גנוניאן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

עו"ד בני גנוניאן:

מייצג את היזמים ואת בעלי הדירות.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד בני גנוניאן:

קודם כל ראייה כללית, אנחנו מדברים על פרויקט של תמ"א 38/1 כמובן עם כמעט 80% הסכמה, 11 מתוך 14 בעלי דירות חתומים, שזה הנקודה שאני תמיד אוהב להתחיל בה כדי להסביר לוועדה שזה פרויקט שיוצא למימוש, מה שנקרא. אני חושב שגם ההתנגדויות סך הכל ששמענו פה מדיירים שלא חתומים, זה לא התנגדויות שהן לא פתירות והן פתירות, ועוד מעט אני גם אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

אדרבה, אנחנו נשמח לשמוע את הפתרונות שלך.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, אסביר גם למה ומדוע, ולמה יש,

אליעזר ראוכברגר:

אני בטוח שהם ישמחו גם,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, וגם,

אליעזר ראוכברגר:

אם הם יבואו, איך אומרים, על סיפוקם, הם יצטרפו,

עו"ד בני גנוניאן:

וגם מה שלא (לא ברור) יש לנו מענה טוב, שגם אם זה לא יפיס את דעתם, אני מקווה שזה יפיס את דעת הוועדה הנכבדה. אנחנו מדברים על בניין שהוא לא מוגדר לשימור, בניין שהוא לא בניין היסטורי, מבנה מגורים גדול, חוות דעת של מהנדס העיר קובעת שכל הזכויות תואמות לזכויות המוגדרות על פי תמ"א 38 ו-10038, הן מבחינת גובה, מספר קומות, שזה שש קומות לפי טור ב', והן מבחינת כל האלמנטים האחרים. מבחינת מחלקת חניה, אחד הפרויקטים הנדירים שיש סך הכל שלוש חניות עודפות, זאת אומרת שיש פה פתרון של תקן מלא לעוד שלוש חניות עודפות,

דובר לא מזוהה:

עודף.

עו"ד בני גנוניאן:

עודף חניה, אני חושב בהחלט שזה אירוע נדיר יחסית במחוזותינו.

אליעזר ראוכברגר:

כמה חניות?

דובר לא מזוהה:

24.

עו"ד בני גנוניאן:

24 חניות.

רחלי רוטנברג:

24 חניות.

עו"ד בני גנוניאן:

24 חניות.

אליעזר ראוכברגר:

ולמה זה עודף?

רחלי רוטנברג:

ו-24 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש לך 14 היום ואתה מוסיף 10 זה אחד על אחד.

רחלי רוטנברג:

כן.

דובר לא מזוהה:

אבל היום אין חניות בכלל.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון, אבל היום אין חניות.

רחלי רוטנברג:

כן, אחד לאחד.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל למה עודף? לא,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, בסדר,

דובר לא מזוהה:

התקן.

עו"ד בני גנוניאן:

בתמ"א הרי אני צריך לתת רק לדירות העודפות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל פה אני נותן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה הבנתי אותך, אבל אני אומר, כולל אלה הקיימים זה אחד על אחד.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן, כן, נכון, נכון מאד, שזה באמת נקודת זכות גדולה. התייחסות להתנגדויות, אני באמת אעשה את זה בקצרה. אז לגבי גברת, לגבי גברת בצלאל. לגבי אותן התאמות שהיא דיברה עליהן, הריסה של הקירות, מה שהיא הרסה כשהיא נכנסה לדירה וכולי, זה כמובן אנחנו עושים על חשבוננו. אני רוצה רק להזכיר, אנחנו יודעים כולם, גם בהתאם להחלטות של וועדת ערר, תמ"א 38/1 לעולם זה תכנון מאולץ כי אנחנו לא הורסים את הבניין ובונים בניין חדש, ולכן תמיד,

יהודית בצלאל:

נורא חבל.

עו"ד בני גנוניאן:

יכול להיות, ולכן תמיד יש אילוצים, תמיד יש חסימות, לא תמיד זה מתאים בדיוק לכל הדירות כל אחד מה שהוא רוצה. לגבי אותה הרחבה של חדר מגורים, אז כפי שהבנו, למעשה אנחנו מרחיבים את חדר המגורים. חשוב לציין שגברת בצלאל מקבלת תוספת של 25 מטר. זאת אומרת, זה, הנקודה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא לא התכחשה לזה.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון.

יהודית בצלאל:

אני לא התכחשתי,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא, לא,

יהודית בצלאל:

ואני מאד מעריכה את זה,

עו"ד בני גנוניאן:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

היא לא, גברתי, גברתי, אני מייצג אותך, תאמיני לי, מספיק טוב.

יהודית בצלאל:

(לא ברור) שאפשר לפתור אותה.

עו"ד בני גנוניאן:

אין בעיה, אין בעיה. לגבי אותו חדר מגורים שאנחנו מגדילים, אנחנו למעשה באמת מעתיקים את אותו, את החלון לחלון של התוספת. לגבי, אם היא רוצה שהספה תהיה פה והשולחן אוכל פה, היא יכולה,

אליעזר ראוכברגר:

בחירה שלה.

עו"ד בני גנוניאן:

היא יכולה להצריח מה שהיא רוצה. לגבי הגדלה, אפשרות לבחון את ההגדלה באמת של החלון, אנחנו בהחלט, בתיאום עם רחלי מוכנים לבחון את זה.

יהודית בצלאל:

תודה.

עו"ד בני גנוניאן:

אבל באמת, כדי לעשות את הבאלאנס ואת האיזון בין כל הבעלי הדירות מבחינת היזק ראייה והיזק פרטיות. ובזה אני בהחלט חושב שעמדנו בכל הרצונות והמאווים של גברת בצלאל. יצרנו,

אלדד רבינוביץ':

רק לגבי,

עו"ד בני גנוניאן:

יצרנו עוד, יצרנו עוד חדר שירותים.

אלדד רבינוביץ':

כן, אני רק לגבי,

עו"ד בני גנוניאן:

אז יצרנו לבקשתה עוד חדר שירותים, האחד, למעשה שניהם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, היא אמרה את זה,

עו"ד בני גנוניאן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה שזה פתרון, איך אומרים,

עו"ד בני גנוניאן:

נכון.

אריאל גולן:

לא, לגבי החלון,

אליעזר ראוכברגר:

ככה ככה. היא לא, היא הייתה שמחה,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל שניהם, אבל שניהם עם אזור,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יעשו את זה, אבל בדיעבד.

רחלי רוטנברג:

כן, היא אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהיא אמרה. היא אמרה את זה, היא דיברה על זה.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, שניהם עם אזור טבעי,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לבקש ממך בקשה? עו"ד גנוניאן, עו"ד גנוניאן, אני מבין, סליחה, גברת בצלאל, סליחה.
אני מבין מהגברת דבר אחד. אם אתה תסדיר את הנושא של החלון,

עו"ד בני גנוניאן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

שזה, מכל מה שהיא אמרה זה הכי חשוב לה,

עו"ד בני גנוניאן:

אני גם חושב, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שהיא, איך אומרים?

עו"ד בני גנוניאן:

אני גם חושב.

אליעזר ראוכברגר:

תבוא,

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

תבוא על סיפוקה יחד עם ההגדלה של הדירה והדברים. נכון שיש עוד דברים, ולא מושלם 100, אבל גם אם זה יהיה מושלם 95, היא, תנוח דעתה.

עו"ד בני גנוניאן:

כך נעשה.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב,

עו"ד בני גנוניאן:

כך נעשה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אני שמח לשמוע.

עו"ד בני גנוניאן:

זה לגבי גברת בצלאל.

אליעזר ראוכברגר:

אני שמח לשמוע.

צחי ברים:

שהוא אבל הולך (לא ברור)

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי, לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז זה יחד עם רחלי, הוא יעשה את זה בתיאום איתה לראות שאין השפעה שלילית על שכנים אחרים. בסדר.

(מדברים ביחד)

עו"ד בני גנוניאן:

כן, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה אחידות, שיהיה מופע, שיהיה מופע אחיד. בסדר, יעשה את זה, צחי, הוא יעשה את זה בתיאום עם רחלי.

דובר לא מזוהה:

השינוי יהיה חזרתי.

עו"ד בני גנוניאן:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא יעשה את זה בתיאום עם הצוות המקצועי. מאה אחוז, הלאה.

עו"ד בני גנוניאן:

אז לגבי גברת גרינהוט זכרונה לברכה, קודם כל אנחנו משתתפים בצערכם. מענה ענייני לעניין, לגבי רוחב חדר מדרגות אני מפנה אתכם לתקנות התכנון והבנייה, בקשה להיתר תנאים ואגרות תש"ל-1970, שמה בסעיף 3.8.29.7 נאמר באמת שרוחב מינימלי של מדרגות יהיה 90 מטרים לפחות אבל,

דובר לא מזוהה:

ס"מ.

עו"ד בני גנוניאן:

אבל, 90 ס"מ, סליחה. אבל אם יש אישור מהנדס שלא ניתן להתקין את המעלית ביחד עם המדרגות ויש גם אישור של יועץ הכיבוי, אזי ניתן להפחית את זה ל-80 ס"מ, כך אכן עשינו, אני מגיש פה לוועדה, לרחלי, אישורים גם של יועץ הכיבוי וגם של המהנדס,

אליעזר ראוכברגר:

מה רוחב המעלית?

דוברת לא מזוהה:

מינימלי,

עו"ד בני גנוניאן:

זה כתוב שמה, אבל זה המעלית הכי מינימלית שאפשר.

דובר לא מזוהה:

הפיר 1.65 מטר על 1.51 מטר.

(מדברים ביחד)

עו"ד בני גנוניאן:

(לא ברור) בטח שנכנסת, בטח.

רחלי רוטנברג:

שניה אחת. אין סיכוי שאתם טיפה דוחפים את המעלית,

דובר לא מזוהה:

לא, כי אז, מה עשינו פה?

רחלי רוטנברג:

בגלל החלון הזה?

דובר לא מזוהה:

לא, לא, מה עשינו פה? עשינו למעשה מעלית שעוצרת בחצאי קומות. נכון?

רחלי רוטנברג:

כן.

דובר לא מזוהה:

הבניין בנוי חצאי קומות, ואם תראי, יש למעלית שני פתחים.

רחלי רוטנברג:

אה, היא עוצרת,

דוברת לא מזוהה:

היא עוצרת פעמיים.

דובר לא מזוהה:

אם אנחנו דוחפים אותה, מספיק 10 ס"מ החוצה, אי אפשר כבר לצאת מהפתח שמה.

רחלי רוטנברג:

אבל אתם משנים את הגרם.

דובר לא מזוהה:

נכון.

עו"ד בני גנוניאן:

אין לנו שום אינטרס לא לעשות את המדרגות הכי רחבות שאפשר.

רחלי רוטנברג:

לא, אני מנסה לראות כאילו מה, מה מונע.

דובר לא מזוהה:

כי תחשבי, איפה שה-, איפה שיש היום מדרגות זה, איפה שהפודסט למעשה,

רחלי רוטנברג:

זה סטייה מהמעלית. (לא ברור) שני פתחים.

אליעזר ראוכברגר:

גם המעלית 80?

עו"ד בני גנוניאן:

המעלית יותר.

אליעזר ראוכברגר:

המעלית יותר מ-80?

רחלי רוטנברג:

90, 90,

דובר לא מזוהה:

לא, התא שלה,

אליעזר ראוכברגר:

90?

דוברת לא מזוהה:

90 על 125.

אליעזר ראוכברגר:

כיסא גלגלים,

דובר לא מזוהה:

90 בחלק הצר,

רחלי רוטנברג:

90 על 125,

אליעזר ראוכברגר:

כיסא גלגלים נכנס?

רחלי רוטנברג:

זה יחסית מעלית סבירה שאנחנו (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל,

דובר לא מזוהה:

היא לא נגישה בהגדרה, אבל אפשר להכניס,

רחלי רוטנברג:

אבל יחסית סבירה.

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי,

דובר לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אם כיסא גלגלים נכנס.

דובר לא מזוהה:

יכול להיכנס.

רחלי רוטנברג:

לדעתי כן. 90,

דובר לא מזוהה:

כן, בטח, כן.

רחלי רוטנברג:

לא ממונע, לא זה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אני אשאל שאלה, אדם קונה מקרר, הוא צריך להביא אותו הביתה. אפשר לסחוב אותו? או במעלית או דרך המדרגות, לא משנה,

עו"ד בני גנוניאן:

יש גם מנופים.

אליעזר ראוכברגר:

במשהו, הוא נכנס שמה, או שצריך להצניח את זה מהליקופטר או רחפן?

עו"ד בני גנוניאן:

לא, יש היום גם מנופים.

דובר לא מזוהה:

קודם כל לכל דירה יש מרפסת שפונה לרחוב, ככה שאפשר מהחלון של המרפסת להביא כל מה שרוצים עם,

אליעזר ראוכברגר:
מנוף. עם מסוע כזה.

עו"ד בני גנוניאן:
כן, עם מסוע, כן, כן.

דובר לא מזוהה:
וכן, מקרר העומק שלו 80,

עו"ד בני גנוניאן:
המבחן, המבחן לרוחב מעלית הוא לא אם נכנס מקרר או לא, זה באמת,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני שאלתי את זה כמשל,

עו"ד בני גנוניאן:
כן, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:
לא שאלתי את זה דווקא מקרר, זה יכול להיות גם ארון, זה יכול להיות מחר גם מכונת כביסה. לא משנה. אנשים מחליפים בבית ציוד וצריך לתת להם אפשרות.

עו"ד בני גנוניאן:
רוחב מכונת כביסה, 65 ס"מ.

דובר לא מזוהה:
(לא ברור) משקל.

אליעזר ראוכברגר:

מה? או שמישהו יש לו משקל גבוה.

רחלי רוטנברג:

זה לא כמו שהיה בפתח תקווה השבוע.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רחלי רוטנברג:

זה לא כמו התיק בפתח תקווה שהיה מעלית כזאת, זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני דווקא בפתח תקווה,

רחלי רוטנברג:

זה יותר נורמלי.

אליעזר ראוכברגר:

בהרי"ם לוי,

רוחמה יעקבי:

בסנהדריה.

אליעזר ראוכברגר:

במעגלי הרי"ם לוי, אבל לא משנה.

רוחמה יעקבי:

סנהדריה המורחבת,

דובר לא מזוהה:

אין פה, יש פה מעלית, יחסית לעולם התמ"א, בהחלט ראויה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד בני גנוניאן:

מבחינת גודל מרפסת, טען הבן של חוה, אז אנחנו נותנים מרפסות עד 12 מטר, גודל המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הוא שמע את זה מרחלי.

עו"ד בני גנוניאן:

11.78, אנחנו כמעט,

מר גרינהוט:

כנראה שיצאה לי בדיוק אותה תוצאה.

(צוחקים)

עו"ד בני גנוניאן:

אשריי שכיוונתי לדעת גדולים ממני.

אליעזר ראוכברגר:

יהי רצון כאילו זה 12.

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי הגדלת, לגבי הגדלת,

אליעזר ראוכברגר:

נעגל כלפי מעלה טיפה. כן.

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי הגדלת מחסנים, אנחנו נשמח. אז גם זה, אם אפשר בתיאום עם רחלי לצמצם טיפה את הלובי, אנחנו,

רחלי רוטנברג:

אה, את הגדלת המחסנים? אין לנו שום בעיה,

עו"ד בני גנוניאן:

מעולה.

רחלי רוטנברג:

אם אתם רוצים,

דוברת לא מזוהה:

יופי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מר גרינהוט:

הגדלה בהשוואה.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן.

מר גרינהוט:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

ככל הניתן.

רחלי רוטנברג:

אנחנו לא עושים השוואה (לא ברור)

מר גרינהוט:

לא השוואה על רמת המילימטר,

אליעזר ראוכברגר:

ככל, סליחה, אדוני, ככל הניתן.

רוחמה יעקבי:

ככל הניתן.

מר גרינהוט:

חד משמעית.

אליעזר ראוכברגר:

מבחינה תכנונית, בסדר.

מר גרינהוט:

חד משמעית.

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי ההתנגדות של אדון בנימין פוגרוד,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד בני גנוניאן:

אז התנגדות שבאמת קשה להתמודד איתה, כי זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש דבר אחד שכן צריך להתמודד, וזה הנושא של הדיור חלופי.

עו"ד בני גנוניאן:

אז זה בדיוק מה שבאתי להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אל תיתן לו דיור חלופי ב (לא ברור) ,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

תן לו במקום כמו שהוא אמר, שיש קופת חולים ליד,

עו"ד בני גנוניאן:

הדיור חלופי,

אליעזר ראוכברגר:

זה אדם מבוגר אם אני מבין נכון,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז שיהיה לו קופת חולים ליד, שיש מכולת ליד,

דובר לא מזוהה:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

שיש מכולת ליד, שיש תחנת אוטובוס, שיש שירותים לאדם בגילו. הוא לא בחור צעיר בן 20 שיכול ללכת קילומטר לסופר או אני לא יודע מה, ולכן צריך שתתחשבו ותתנו לו,

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

דיור, גם אם זה דיור חלוף, במקום אנשי שיש לו את השירותים הנצרכים שלו בחיי היומיום. אני לא אומר אם הוא צריך פעם ללכת לאיזה משרד אז להביא את המשרד אליו. לא זה התכוונתי, אני מתכוון לחיי היומיום. מכולת, סופר, זה חיי היומיום. קופת חולים לאנשים בגילו זה חיי היומיום, תחנת אוטובוס זה חיי היומיום. זה הכל,

דובר לא מזוהה:

אין ספק,

אליעזר ראוכברגר:

חנות ירקות, מה שצריך,

דובר לא מזוהה:

אין ספק,

אליעזר ראוכברגר:

לחיות.

דובר לא מזוהה:

אין על כך מחלוקת.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עו"ד בני גנוניאן:

כך ייעשה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, יופי.

עו"ד בני גנוניאן:

אז זה, כיסינו את זה. העניין האחרון, אני רוצה רגע להתייחס ממש בקצרה להמלצת האגף, רק לעניין חוות דעת מחלקת שימור. אז אני רגע חוזר להיסטוריה. לא בניין לשימור, לא מסומן לשימור, לא בניין היסטורי, לא כלום. יש פה איזה המלצה שאני גם לא מבין, כאילו, ללא שום נימוק. נדרשת נסיגה של 1.5 מטר בקומות החדשות, ככה, ללא שום נימוק או הסבר. אנחנו כמובן מתנגדים להמלצה הזאת שניתנה ללא כל נימוק. כפי שאמרנו, אנחנו בהתאם,

אליעזר ראוכברגר:

מה העמדה שלכם, רחלי, ברישוי?

רחלי רוטנברג:

אני חושבת שיש כאן איזושהי נסיגה טבעית בגלל שבונים חצי קומה שמה, אז אני חושבת שאנחנו יכולים, גם מחלקת תכנון אפשרה את זה. מחלקת שימור ביקשה כאן נסיגה, מחלקת תכנון אמרה שהתכנון ראוי, אני חושבת שאפשר ללכת פה,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לקבל את עמדת מחלקת תכנון. בסדר, אוקי. תודה, יום טוב לכולם.

עו"ד בני גנוניאן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

הרבה בריאות,

דובר לא מזוהה:

תודה רבה, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

הרבה בריאות לכולם.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא בניין לשימור, זה לא בניין היסטורי ולא שימור. אבל זה לא שימור.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

אני ממש לא הבנתי את ההחלטה של וועדת שימור.

יוחנן וייצמן:

אם אני זוכר נכון לא הורידו לו את המטרים,

רחלי רוטנברג:

בדקתי את זה כל כך הרבה פעמים, לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא, אמרתי לו, אין שום בעיה. אתה רוצה להצביע נגד השימור, אין שום בעיה. אבל אל תבקש ממני אף פעם אחת ללכת איתך נגד השימור. תחליט, כשהשימור בעד הוא נגד, כשהשימור נגד הוא בעד. זה יוחנן.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אז אני אסביר למה לייזר לא צודק.

אליעזר ראוכברגר:

למה? אבל אמרנו, זה לא בניין היסטורי, לא בניין שימור. מה אתה רוצה עכשיו מהשימור? יש
לך תכנון ורישוי שבעד, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

אם אני זוכר נכון,

אליעזר ראוכברגר:

צא בחוץ, צא בחוץ.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אין לי בעיה.

אריאל גולן:

יש יושב ראש וועדת שימור, ויש מחלקת שימור. שני דברים נפרדים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה וועדה.

רחלי רוטנברג:

זה החלטה של וועדת שימור,

דובר לא מזוהה:

זה וועדה, זה וועדה.

יוחנן וייצמן:

זה החלטה של וועדה,

אליעזר ראוכברגר:

כשאתה היית יושב ראש?

אריאל גולן:

לא קשור לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, יאללה.

יוחנן וייצמן:

אם אני זוכר נכון, ההחלטה של הוועדה לא הפחיתה להם שטחים. (לא ברור) את השטחים,

אליעזר ראוכברגר:

אה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את השטחים,

רחלי רוטנברג:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, למה לא,

רחלי רוטנברג:

ביקשו לעשות נסיגה. עכשיו, תראה את התכנון של הבניין.

יוחנן וייצמן:

אבל את השטחים האלה הם מקבלים בקומה מעל.

רחלי רוטנברג:

אבל תראה את הקומה, אז מה נתת להם, לבנות פה?

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לי, מה?

רחלי רוטנברג:

לא יודעת, זה היה נראה לי קצת,

יוחנן וייצמן:

הדירוג הזה זה קצת פחות יותר, מקבלים את המטרים האלה חזרה בקומה, בחצי,

רחלי רוטנברג:

אבל הם בחצאי קומות אז אתה נותן להם את זה,

יוחנן וייצמן:

הם מקבלים פה קומה וחצי?

רחלי רוטנברג:

הם נותנים שתי קומות, יש חצי קומה למלא, זה שתי קומות מקבלים.

יוחנן וייצמן:

הם מקבלים קומה וחצי, לא שתי קומות.

רחלי רוטנברג:

שתי קומות.

דוברת לא מזוהה:

יש שתיים,

רחלי רוטנברג:

שתי קומות, הם עושים שדרוג הנדסי מלא, מקבלים שתי קומות.

יוחנן וייצמן:

אה, מקבלים שתי קומות?

רחלי רוטנברג:

לא משנה. בקיצור, זה לא החלטה ברורה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותי. סליחה, כן, בבקשה. בואו, איך אומרים, שמענו פה את ההתנגדויות, גם של גברת יהודית בצלאל וגם של מר גרינהוט בשם אמא שלו שכבר הלכה לעולמה וגם הוקראה ההתנגדות של מר פוגרוד. בוא נתחיל ככה, בהתייחס להתנגדות של גברת יהודית בצלאל, היא מסכימה ומבינה שמקבלת פה שדרוג לדירה הרבה יותר גדולה, 25 מטר. היא גם מברכת על זה, אלא היה לה שתי בעיות. הנושא של השירותים, היא אמרה, הפתרון שנתנו לה הוא פתרון בדיעבד אבל היא חיה עם זה. לגבי הנושא של החלון, שמענו פה מעו"ד גנוניאן שייצג את המבקשים שהם מוכנים לבחון ולעשות כל מה שאפשר בשביל להגדיל את החלון בצד מערב. כמובן בתיאום עם הדרג המקצועי ובהלימה לכך שזה לא יפגע בשכנים ובדיירים אחרים, והוועדה כמובן מברכת על כך ותומכת בכך. לגברי מר גרינהוט, לגבי רוחב המדרגות, הוא טען שזה רוחב לא תקני,

דובר לא מזוהה:

הוא הביא אישור.

אליעזר ראוכברגר:

הציג עו"ד גנוניאן שזה תקני כולל אישור שהביא לכך. לגבי המחסנים הוא טען שאין שוויון בגודל והוא טען שאפשר להגדיל את זה על חשבון הלובי. גם כאן הסיכום היה בין המתנגדים לבין עו"ד גנוניאן שיגדילו את זה ככל שניתן ויעשו שוויון ככל שניתן בין המחסנים. כמובן הכל בתיאום עם הדרג המקצועי, עם רחלי. והדבר הנוסף שהוא דיבר עליו זה הנושא של המרפסת, אבל הוא מקבל כמה ס"מ בודדים,

רחלי רוטנברג:

הוא הבין בסוף, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

פחות מ-12 מטר, באמת מינורי. וגם אין חובה לתת 12 אלא עד 12. הוא מקבל ב-20 ומשהו ס"מ פחות. בידיש אומרים (לא ברור) כן? נחיה עם זה. עכשיו, זה לגבי שני המתנגדים שהופיעו כאן. מר פוגרוד לא הופיע כאן, ההתנגדות שלו הוקראה.

רוחמה יעקבי:

הוקראה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בעיקר מדבר על הסבל שהוא יסבול בזמן הבנייה. עם כל הכבוד, אם אנחנו, כל אחד שמתנגד לבנייה בגלל אבק, לכלוך, רעש, בעיות, לא יבנו בעיר הזאת. אז לכן אנחנו, צר לנו אבל אין לנו ברירה אלא לדחות, אלא לדחות בכובד ראש ובלב כואב ודואב את ההתנגדות הזאת. אנחנו מבינים שהוא בן אדם מבוגר, אבל צריך עדיין לבנות ולפקח.

אילנית מיכאלי:

אבל צריכים לבנות כמובן בשעות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה ברור. אבל בכל מקרה, סוכם,

אילנית מיכאלי:

תוך התחשבות מקסימלית.

דוברת לא מזוהה:

זה שרצו לתת לו,

אליעזר ראוכברגר:

עם עו"ד גנוניאן, סוכם עם עו"ד גנוניאן שייתנו לו דיור חלוף,

רוחמה יעקבי:

כן, בנימין.

אליעזר ראוכברגר:
כולל,

רוחמה יעקבי:
בנימין פוגרוד.

אליעזר ראוכברגר:
כולל שיהיה דיור חלוף מה שנקרא, במקום, פוגרוד.

רוחמה יעקבי:
כן, פוגרוד.

אליעזר ראוכברגר:
שיהיה דיור חלופי,

דוברת לא מזוהה:
איך?

רחלי רוטנברג:
פוגרוד.

אליעזר ראוכברגר:
במקום שהוא ראוי מבחינת המגורים לאדם בגילו, זאת אומרת, שיהיה לו בסמוך תחנת אוטובוס, שיהיה לו סופרמרקט או מכולת או מה שהוא צריך בשביל חיי היומיום השוטפים, אם הוא אדם דתי אז בית כנסת וכולי, לא, כי הוא התרגל למקום אחד. לעשות את המקסימום בשביל לתת לו דירה כזאתי ולא לשלוח אותו לדירה שלא מתאימה לבן אדם בגילו. לגבי החשש שהוא העלה על יציבות הבניין, עם כל הכבוד כל התמ"א נועדה בשביל לחזק את היציבות של הבניין, ונציין שהבניין הוא משנות ה-50 כך שאין שום צל של ספק שבניין משנות ה-50 חייב חיזוק ואנחנו רוצים שחלילה במקרה של רעידת אדמה או כל דבר אחר הוא לא ייפגע. אנחנו מברכים על דבר

שהוא מאד, הוועדה מברכת על דבר שהוא מאד חריג כאן, זה שהוא נותן חניה מלאה כולל לדירות הקיימות, 24 יחידות דיור יהיו כאן לאחר תוך ביצוע התמ"א, וגם 24 חניות בתוך החלקה.

רחלי רוטנברג:

אני חייבת לציין שהחברה הזאת כחברה עושה השתדלות הרבה יותר גדולה, רואים את זה, גם עם הדיירים,

אריאל גולן:

איך קוראים לה?

רחלי רוטנברג:

קוזי קאזה.

אליעזר ראוכברגר:

קוזי קאזה.

רחלי רוטנברג:

גם עם החניות,

אריאל גולן:

קוזי קאזה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רחלי רוטנברג:

אני רואה את זה לאורך כל הדרך.

אליעזר ראוכברגר:

כך כתוב פה, חברת קוזי קאזה.

אריאל גולן:

חברת הפורצים, חברת הפורצים.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה את זה גם בעברית וגם באנגלית.

רחלי רוטנברג:

לא, זה קוזי קאזה,

אריאל גולן:

אה, זה קוזי קאזה?

רחלי רוטנברג:

זה קוזי קאזה.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה את זה גם בעברית וגם באנגלית, בשתי השפות, עם השם של החברה. זהו, אני חושב שסיסינו את הכל, נכון, חברים?

רחלי רוטנברג:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, ואת כל שאר הדברים בעצם, אני לא יודע איך להגדיר את זה, לקבל חלק מההתנגדויות, לקבל התנגדויות, לאשר את הבקשה?

רוחמה יעקבי:

לאשר.

רחלי רוטנברג:

אני מציינת את זה על כל אחד אם קיבלנו חלקית או שקיבלנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר גמור.

רוחמה יעקבי:

לאשר את הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

(תוספת שנאמרה בתחילת התיק הבא)

אליעזר ראוכברגר:

אה, רגע, רגע, בתיק הקודם, שכחתי לציין שאנחנו מקבלים את ה-, שלא צריך נסיגה בהתאם ל-
,

רחלי רוטנברג:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

חוות הדעת של התכנון ורישוי. הנימוק הוא שיש לנו חוות דעת של רישוי ותכנון ואנחנו מקבלים אותו. זה לא בניין שימור, זה לא בניין היסטורי ולכן עם כל הכבוד לשימור, יש לנו חוות דעת, כן, יש לנו חוות דעת של תכנון, מקובל, ושל הרישוי, אנחנו בעד.

סיום הדיון